

for Landstinget, nej, naar den Del af Stemmerne, som jeg repræsenterer, lægges i Vægtskaalen, ville de have en ganske anderledes Vægt end de Stemmer, som Regeringen repræsenterer. Jeg tror, at i dette Spørgsmaal vil denne gamle konservative Stemmevejningsmetode komme til kort. Men dernæst tror jeg, at det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at Regeringen i denne Sag kun repræsenterer radikale og socialdemokratiske Stemmer. Det ærede Medlem gjorde sig overhovedet skyldig i en meget væsentlig Fejltagelse, naar han sagde, at denne Regering havde stillet sig i Kampstilling overfor Delegationens Vælgerkorps. Det er en fuldkommen Misforstaaelse. Regeringen staar i Kampstilling overfor de Herrer her inde paa Rigsdagen, men ikke overfor det Vælgerkorps, som en Gang har valgt dem. Den kommer til at staa i Kampstilling overfor den Del af Vælgerkorpsen, som endnu paa den kommende Valgdag vil slutte sig til de Herrer, men jeg formoder, at det aldeles ikke vil være det samme Vælgerkorps, som sidste Gang gjorde det.

Det ærede Medlem sagde, at Magten i en Regerings Stilling først vilde fremkomme, naar hele Venstre stod sammen om denne Sag. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem tror, at man i denne Sag kunde undvære Socialdemokratiet. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mente, at det var tilstrækkeligt, at Venstrevælgerne sluttede sig sammen om Forfatningsspørgsmaalet, og at Socialdemokraterne ere overflødige. Jeg tror nok, at det kan være rigtigt, at alle demokratiske Vælgeres Sammenslutning er nødvendig for at gennemføre denne Sag, men det staar jo til de Herrer, hvis de ere Venner af Juni-Grundloven, naar som helst at slaa Følge med os andre og gøre dette Tings Stilling saa sluttet og stærk, som de mene, det er nødvendigt, for at denne Kamp for Juni-Grundlovens Gennemførelse skal kunne føres med Held.

Det ærede Medlem sagde, at den Maade, hvorpaa Forfatningsforandringen kom frem her, var uheldig. Han sagde, at Forfatningsforandringer presse sig frem, naar, som i England, et eller andet bestemt Spørgsmaal har formet sig saaledes, at en Forfatningsforandring bliver nødvendig. Men her er det modsat, siger han, her vil man benytte Forfatningsforandringen til Omstyrtelse af en i Fjor vedtagen Række Love. Disse Love karakteriserede han saaledes, at det var Love, som hele Venstre her i Salen, det vil sige den Del, han repræsenterer, ansaa for nødvendige

til Opfyldelse af vore Neutralitetspligter. Men det har det ærede Medlem aldeles ikke Ret til at sige. En hel Del af de Medlemmer, som stemte for disse Militærlove, stemte aldeles ikke ud fra den Opfattelse, at de i den Form, de fik, vare nødvendige til Opfyldelse af vore Neutralitetspligter. Det er bekendt, at en Række af de Medlemmer, som tilsidst stemte for dem, afgjort ønskede dem anderledes formede, afgjort ønskede mindre Militærudgifter. Det kan ikke være det ærede Medlem ubekendt, at der ogsaa i hans eget Ministerium sad en Mand, som ikke ønskede Lovene affattede saaledes, som de endelig bleve det, som ønskede mindre Udgifter, mindre Foranstaltninger. Men disse Mænd gik utvivlsomt med til disse Militærloves Gennemførelse, netop paa Grund af den Stilling, Landstinget har, fordi de mente, at Sagen maatte bringes til en Ende, og fordi de mente, at Overenskomsten med Landstinget nødvendiggjorde, at de gik saa vidt. Altsaa, Militærlovenes Behandling som i øvrigt en Række andre Begivenheder i vort politiske Liv, som jeg ikke skal henvise til her, vise, at Kravet om en Forfatningsforandring her i Landet i Realiteten bringes frem paa ganske samme Maade som i andre Lande, Formen kan selvfølgelig være forskellig, men i Virkeligheden melder Kravet om en Forfatningsforandring og Landstingets Omdannelse sig her med den samme Baggrund af en Række triste forfatningsmæssige og politiske Resultater, af en Række triste Erfaringer om, hvorledes denne Forfatning virker, og derfor med den samme Styrke som i andre Lande.

Det ærede Medlems Begrundelse omfattede altsaa de Forhold, jeg her har nævnt, men han gav ikke den virkelige Grund til, at han havde stillet dette Forslag om Overgang til Dagsordenen. Den virkelige Grund er den, at Delegationegrupperne ikke ville — jeg bruger med Villie Udtrykket, at Delegationegrupperne ikke ville. Thi jeg føler mig efter det Kendskab, jeg har til politiske Personer, overbevist om, at der indenfor Delegationegrupperne er Medlemmer, som ikke have noget imod at optage et Arbejde for Juni-Grundloven, og som det vil være en kær Dag den Dag, de kunne give deres Stemmer for Juni-Grundloven. Men Delegationegrupperne som saadanne ville ikke. En af Grundene er maaske den, at Enigheden skal opretholdes. Thi lige saa vist som det er, at jeg, naar jeg ser ud over denne Sals Medlemmer, føler mig over-